

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10Csp/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119213554
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119213554.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobkyne: Y. G., narodená XX.X.XXXX, bytom H. XX, O. X., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, zaplataenie bezdôvodného obohatenia 3599,97 eur a primeraného finančného zadosťučinenia 500, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2313,61 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie 500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamietá.

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou požaduje, aby súd určil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.2.2011 za bezúročný a bez poplatkov, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť jej bezdôvodné obohatenie 3599,97 eur a primerané finančné zadosťučinenie 500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že ako spotrebiteľka má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu z úverovej zmluvy. Vzhľadom na finančnú tieseň uzavrela so žalovaným 16.2.2011 spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 1200 eur, v skutočnosti 1021,40 eur. Žalovaný s ňou jednotlivé články zmluvy nepripravoval, ale ich vopred naformuloval, postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva obsahuje značné množstvo neprijateľných podmienok, ktoré nemôže obsahovať, najmä v nej chýbajú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Nebola správne informovaná o RPMN, nie je v nej uvedená presná RPMN a priemerná RPMN. V zmluve je napísaný ročný úrok 70 %, ale pri nákladoch 2452,32 eur a úvere 1021,40 eur je to 96,46 % a preto ide o úžeru. Zmluva je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov a zmluva neplatná. Žalovanému zaplatila 4621,37 eur, pričom ako spotrebiteľka má právo požadovať aj primerané finančné zadosťučinenie. Navrhla pribrať do konania prokurátora. Pripojila žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvné dojednania, oznámenie veriteľa a napriek výzve súdu nepredložila označený prehľad platieb.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal, že o nárokoch už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-14/13-EK zo dňa 12.2.2014 a boli vymožené v exekučnom konaní a preto nemôže ísť bez ďalšieho o bezdôvodné obohatenie, ktorého výška nie je odôvodnená,

príčom za vymožené trovy súdneho exekútora nezodpovedná. Tento exekučný titul nebol zrušený a preto ide zo strany žalobkyne o obchádzanie zákona a to žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a žaloba nespĺňa zákonný predpoklad podľa § 131 CSP. Určovací žaloba v danom prípade nie je prípustná a na požadovanom určení nie je naliehavý právny záujem, ktorý musí byť daný v prípade žalôb podľa § 137 písm. c) aj d) CSP. Zmluva nemusí obsahovať rozčlenenie splátky podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobkyňa nebola v prípade RPMN uvedená do omylu. Namietal aj proti požadovanému primeranému finančnému zadostučineniu, ktorá žalobkyňa nezdôvodnila a ani nepreukázala. Žalobu navrhol zamietnuť. Pripojil žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvné dojednania, oznámenie veriteľa o schválení úveru a navrhol, aby súd pripojil rozhodcovský spis sp. zn. RK-PC-14/13-EK z rozhodcovského súdu Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, upovedomenie o začatí exekúcie, konečné vyúčtovanie, exekučný spis OS Nitra sp. zn. Ex 697/2014.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadřila.

4. Súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobkyňu a právneho zástupcu žalovaného, ktorí mali predvolanie na pojednávanie doručené, ale sa na pojednávanie nedostavili. Žalobkyňa svoju neúčasť neospravedlnila, o odročenie pojednávania nežiadala. Právny zástupca žalovaného svoju neúčasť ospravedlnil, o odročenie pojednávania rovnako nežiadal. Súd preto podľa § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať bez ich prítomnosti.

5. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobkyne a žalovaného, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré predložili a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/826/2014 a to so žiadosťou z 14.7.2014, návrhom z 25.6.2014, rozhodcovským rozsudkom z 12.2.2014, žiadosťou z 16.2.2011, zmluvnými dojednania, rozhodcovskou zmluvou z 16.2.2011, poverením z 21.8.2014, upovedomením o začatí exekúcie z 23.9.2014, konečným vyúčtovaním z 26.2.2019, oznámením z 4.3.2019, návrhu žalobkyne z 15.10.2014, uznesením Okresného súdu Nitra z 22.5.2018 č.k.25Er/826/214-58, uznesením Krajského súdu v Nitre z 23.8.2019 č.k. 6CoE/69/2018-93 a rozsudkom Okresného súdu Nitra z 8.1.2015 č.k. 25C/103/2014-80, pretože neboli doručené stranám, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti:

6. Zo žiadosti z 14.2.2011 vyplýva, že žalobkyňa ako dlžníčka písomne požiadala žalovaného ako veriteľa o poskytnutie revolvingového úveru (úverového limitu) číslo 8400035896 s poskytnutou čiastkou úveru (úverový limit) 1200 eur, so splatnosťou v 36-ich splátkach splatných 16. deň v mesiaci, mesačnou splátkou 68,12 eur, celkovou čiastkou, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť 2452,32 eur, predpokladanou RPMN za úver 70 %, ročnou úrokovou sadzbou 70 %, priemernou RPMN 44,57 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 686,65 eur, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť 1634,88 eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,44 %. Žalovaný jej žiadosť písomne schválil 16.2.2011 s tým, že RPMN úveru je 64,27 %, predpokladaná RPMN je 44,86 % a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,08 %. V čl. 8 žiadosti Dohoda o poskytnutí služby je uvedené, že zmluvné strany uzatvárajú aj dohodu o poskytnutí služby v možnosti odkladu splátok úveru za ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť odmenu za možnosť odkladu splátok a) úveru vo výške 178,60 eur a b) splátok revolvingového úveru vo výške 108,24 eur. V čl. 13 žiadosti je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania, ktorá súdu predložila žalobkyňa vo verzii 1.1.2011. V čl. 2.2 uvedených zmluvných dojednaní je uvedené, že žalovaný je povinný odoslať žalobkyňi oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré bude okrem iného obsahovať splatnosť splátok. V čl. 8.2 týchto dojednaní je uvedené, že žalobkyňa je povinná platiť úver v dohodnutých termínoch splatnosti. V čl. 4.1 týchto dojednaní je uvedené, že revolving automatické poskytnutie ďalšieho úveru vo výške podľa bodu 6 žiadosti. V čl. 4.2 týchto dojednaní je uvedené, že žalobkyňi bude po splnení tam uvedených podmienok a za podmienky predchádzajúceho schválenia žalovaným úver automaticky navýšený t.j. žalovaný poskytne žalobkyňi revolving vo výške určenej podľa 4.1.. Schválenú výšku revolvingu oznámi žalovaný žalobkyňi v oznámení podľa čl. 2, ods. 2.2. Z písomného oznámenia žalovaného z 16.2.2011, ktoré súdu predložila žalobkyňa vyplýva, že prvá splátka bola splatná 16.4.2011, každá ďalšia 16. dňa v mesiaci, posledná 16.3.2014, počet splátok je 36, schválená výška revolvingu 794,89 eur, výška splátky úveru po poskytnutí revolvingu 68,12 eur. Z www.nbsk.sk <<http://www.nbsk.sk>> vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy bola odplata obvykle požadovaná bankami za spotrebné úvery s lehotou splatnosti 3 roky vo výške 10,55 %. Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline z 12.2.2014

sp. zn. RK-PC-147/13-EK, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.4.2014 a vykonateľnosť 6.5.2014 vyplýva, že žalobkyňa bola v prospech žalovaného zaviazaná zaplatiť 1884,84 eur a zmluvnú pokutu a úroky z omeškania na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400035896, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver 1200 eur, s platením splátok, ktorého sa dostala do omeškania a žalovanému vrátila 267,48 eur. Z rozsudku Okresného súdu Nitra z 8.1.2015 č.k. 25C/103/2014-80 vyplýva, že žaloba žalobkyne o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku bola právoplatne zamietnutá. Zo žiadosti z 14.7.2014, návrhu z 25.6.2014, rozhodcovského rozsudku z 12.2.2014, žiadosti z 16.2.2011, zmluvných dojednaní, rozhodcovskej zmluvy z 16.2.2011, poverenia z 21.8.2014 a upovedomenia o začatí exekúcie z 23.9.2014 vyplýva, že na základe predmetného rozhodcovského rozsudku sa viedlo v prospech žalovaného a v neprospech žalobkyne exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25Er/826/2014, v ktorom bol poverený vykonaním exekúcie súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner, PhD sp.zn. EX 679/2014. Z konečného vyúčtovania súdneho exekútora z 26.2.2019 vyplýva, že od žalobkyne vymohol pohľadávku 1664,84 eur, úrok z omeškania 1782,48 eur, trovy exekúcie oprávneného 16,50 eur, trovy súdneho konania 49,79 eur, trovy právneho zastúpenia 320,28 eur, svoju odmenu 767 eur, hotové výdavky 174,80 eur a DPH 188,36 eur. Z jeho oznámenia z 4.3.2019 vyplýva, že exekučné konanie 1bolo ukončené vymožením. Z návrhu žalobkyne z 15.10.2014 a uznesenia Okresného súdu Nitra z 22.5.2018 č.k. 25Er/826/2104-58 vyplýva, že žalobkyňa v priebehu exekučného konania požadovala, aby súd exekúciu zastavil a povolil jej odkladu, ktoré návrhy súd prvej inštancie zamietol s odôvodnením, že rozhodcovská zmluva je platná, že rozhodcovský rozsudkom nezaväzuje na plnenie, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi a žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola zamietnutá. Z uznesenia Krajského súdu v Nitre z 23.8.2019 č.k. 6CoE/69/2018-93, že odvolací súd uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie zrušil, pretože po začatí exekučného konania vymáhaný nárok zanikol splnením.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou od 1.1.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

11. Podľa § 3 ods. 3 a ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

12. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že zmluvné strany uzavreli zmluvu o úvere číslo 8400035896 podľa § 497 Obchodného zákonníka. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že žalobkyňa, ktorá je fyzickou osobou pri uzatváraní a plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti a žalovaný, ktorý je obchodnou spoločnosťou konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Uzavretá zmluva je preto spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzavretia zmluvy. Žalobkyňa žalobou požaduje určiť úver za bezúročný a bez poplatkov t.j požaduje

určiť právnu skutočnosť podľa § 137 písm. d) CSP, ktorá s účinnosťou od 1.1.2018 vyplýva z § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré sa vzťahuje aj na tento právny vzťah, hoci vznikol pred 1.1.2018. Súd v tomto smere poukazuje na dôvodovú správu k tejto zmene vykonanú zákonom č. 279/2017 Z.z. z ktorej vyplýva, že uvedené ustanovenie sa zavádza s ohľadom na to, že podľa Civilného sporového poriadku sa medzi inými rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. (rozsudok Krajského súdu v Nitre z 9.1.2020 č.k.9Co/42/2019-107). Avšak ani takúto žalobu nemožno bez ďalšieho považovať za prípustnú, pretože ani spotrebiteľ nemôže žalovať bez rozumne zvoleného dôvodu a výsledku, ktorý sa snaží v konaní dosiahnuť, ktorý záver vyplýva aj zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľ môže domáhať svojho práva s „ cieľom ochrany spotrebiteľa“, ku ktorému záveru prišiel aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí z 5.2.2020 č.k. 5Co/42/2019-103. Podľa uvedeného rozhodnutia, ale aj podľa rozhodnutia z 11.3.2020 č.k. 25Co/149/2019-444 je potrebné mať aj v prípade tohto typu žalôb naliehavý právny záujem na požadovanom určení. V danom prípade sa žalobkyňa okrem požadovaného určenia bezúročnosti a bez poplatkov úveru v konaní domáha od žalovaného aj vydania bezdôvodného obohatenia a preto bude súd otázku bezúročného a bez poplatkového úveru riešiť ako otázku predbežnú. Okrem toho v konaní bolo preukázané, že pohľadávka žalovaného proti žalobkyni už bola vymožená a teda bola uspokojená, zmluvný vzťah medzi stranami bol ukončený a tak ani v prípade určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov k zmene jej právneho postavenia nepríde. Súd z uvedených dôvodov a to aj poukazom na už označené rozhodnutia Krajského súdu v Nitre mení svoju predchádzajúcu rozhodovaciu prax a konštatuje, že námietky žalovaného o neprípustnosti žaloby o určenie sú dôvodné, pretože žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov a preto žalobu v tejto časti zamietol.

13. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. t) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti, priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Z listinných dôkazov bolo v konaní preukázané, že žalobkyňa požiadala žalovaného písomne o poskytnutie úveru, ktorú žiadosť žalovaný bez výhrad písomne schválil a aj keď v uvedenej listine neboli zmluvné strany dohodnuté na dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru táto dohoda je obsiahnutá v písomnom oznámení, ktoré je súčasťou zmluvy, ktoré vyhotovil žalovaný a zaslal žalobkyni, ktorá ho súdu predložila. Zmluvné strany sa však dohodli na poskytnutí revolvingového úveru, pre ktorý je charakteristické, že pri ňom vzniká medzi poskytovateľom a klientom dlhodobý vzťah, ktorý umožňuje

klientovi čerpať prostriedky poskytovateľa opakovane a teda sa nejedná o klasický spotrebiteľský úver. Žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingu vo výške 686,65 eur a hoci žalovaný jej žiadosť schválil, v oznámení uviedol výšku revolvingu 794,89 eur a splátku úveru po poskytnutí revolvingu 68,12 eur, ktorá pred tým nebola predmetom dohody. Zo strany žalovaného preto išlo podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o nový návrh na uzavretie zmluvy a pretože v konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa takýto návrh písomne prijala, nebola výšky revolvingu a mesačnej splátky medzi zmluvnými stranami písomne uzavretá podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pretože zmluva v tejto časti trpí nedostatkom písomnej formy a neobsahuje ani obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. a to výšku úveru a mesačnej splátky je úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa namietala, že splátka úveru nie je rozčlenená zmluve, ktoré tvrdenia súd nepovažoval za dôvodné, pretože ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje povinné členenie splátky. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktorý judikatúrou formulovaný právny názor sa aplikuje aj do minulosti (retrospektívne) s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. marca 2018, sp. zn. 3 Cdo 198/2017. Rovnako neboli preukázané ani ďalšie žalobkyne, pretože v zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. aj priemerná ročná percentuálna miera nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. a nebolo v konaní preukázané, že by ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v nesprávnej výške v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

24. Žalobkyňa v žalobe namietala, že zmluva o úvere je neplatná, že obsahuje nespočetné množstvo neprijateľných podmienok, že sa prieči dobrým mravom a dohodnutá odplata je úžernícka. Uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a preto podľa § 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Uvedené však neplatí pre zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli podmienky individuálne dojednané t.j. žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť ich obsah. Zo žiadosti vyplýva, že bola vyhotovená na vopred predtlačnom formulári, do ktorého sa už len dopisovali údaje týkajúce vlastného zmluvného vzťahu žalobkyne a teda neboli individuálne dojednané. Žalobkyňa v žalobe výslovne namietala iba výšku dohodnutej odplaty. Zo zmluvy vyplýva, že poskytnutie úveru bolo dohodnuté za úrok 70 % ročne a v prípade revolvingu 68,44 %. Z www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> pritom vyplýva, že obvykle požadovaná odplata na finančnom trhu v čase uzavretia zmluvy bola 10,55 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s dobrým mravmi t.j. pravidlami morálneho charakteru, ktoré sú všeobecne platné a uznávané v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn.

32 Odo 1022/2004 zo dňa 15. novembra 2005). Porovnaním dohody o úrokoch s obvykle požadovanými úrokmi na finančnom trhu v obdobných prípadoch s ohľadom na výšku úveru 1200 eur a revolvingu 686,65 eur a ich splatnosť 3 roky, dospel súd k záveru, že dojednané úroky, ktorý šesťnásobne, prekračujú úrokovú mieru pri obdobných úveroch, nie sú akceptovateľné, sú v rozpore s dobými mravmi a preto neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pretože dojednanie o odplate sa týka hlavného predmetu plnenia, súd neposudzoval jeho neprijateľnosť a neplatnosť podľa § 53 Občianskeho zákonníka, ale iba podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Okrem odplaty vo forme úrokov sa zmluvné strany v čl. 8.1. zmluvy dohodli aj na tom, že žalovaný poskytne žalobkyni službu v možnosti odkladu splátok úveru za odplatu 178,60 eur. Pretože uvedená služba je predmetom obchodnej činnosti žalovaného a dohodnutá odplata výrazne predražuje poskytnutý úver, súd v nej videl skryté úroky bez tak predraženého úveru a preto aj tieto dojednania o odplate považoval za absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ale aj podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Pretože žalobkyňa v konaní iné zmluvné dojednania bližšie nešpecifikovala a ani nepreukázala dôvodnosť svojich tvrdení ohľadne nevýhodných podmienok, za ktorých mala zmluvu uzavrieť zmluvy, ktoré žalovaný namietal a pretože zistený dôvod neplatnosti sa vzťahuje len na časť právneho úkonu, ktorú možno oddeliť podľa § 41 Občianskeho zákonníka od ostatného obsahu, súd považoval zmluvu za neplatnú iba v časti dohodnutej dohody o výške úrokov a odplaty za poskytnuté služby.

25. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Pretože zmluva je neplatná v časti dohody o výške úrokov a odplaty za poskytnuté služby a úver je bezúročný a bez poplatkov bola žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému iba istinu poskytnutého úveru bez úrokov a poplatkov a jej plnenie vo väčšom rozsahu je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je žalovaný povinný vydať žalobkyni podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa žalobou požadovala vydať bezdôvodné obohatenie 3599,97 eur, ktorý nárok žalovaný namietal, čo do dôvodu s tvrdením, že plnenie bolo vymožené v exekučnom konaní, na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý nebol zrušený a preto nemôže ísť bez ďalšieho o bezdôvodné obohatenie. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že žalovaný si svoje nároky proti žalobkyni vyplývajúce zo zmluvy o úvere uplatnil na rozhodcovskom súde, ktorý vydal právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého potom viedol proti žalobkyni exekúciu, ktorá bola ukončená vymožením priznanej pohľadávky. V konaní však bolo preukázané z predložených listinných dôkazov a to aj bez predloženia celého rozhodcovského spisu, že žalobkyňa využila možnosť podať žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a nasl. zákona č. 244/2020 Z.z. a aj namietala proti exekučnému konaniu, hoci nebola v oboch konaniach úspešná. Z uvedeného preto vyplýva, že žalobkyňa nijakým spôsobom nezanedbala svoje povinnosti a preto uvedené námietky žalovaného neboli dôvodné. Žalovaný namietal aj to, že žalobkyňa neodôvodnila výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia, ktoré námietky súd nepovažoval za dôvodné, pretože táto výška vyplýva z jednoduchého matematického výpočtu a to $4621,37 - 1200 = 3599,97$ eur. Žalovaný namietal aj čo do výšky požadovaného bezdôvodného obohatenia, ktoré námietky súd považoval v časti za dôvodné. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žalovaný jej poskytol iba úver 1021,40 eur a nie 1200 eur a že ona mu vrátila 4621,37 eur, na preukázanie, ktorých tvrdení však súdu nepredložila žiadne dôkazy. Žalobkyňa v žalobe označila ako dôkaz uhradené platby, ktoré však súdu ani na výzvu nepredložila. Hoci je žalobkyňa spotrebiteľka je rovnako povinná preukázať dôvodnosť svojich tvrdení, ktoré dôkazné bremeno však v konaní neunesla v celom rozsahu. Pretože však bolo z pripojeného exekučného spisu preukázané, že súdny exekútor od žalovanej vymohol 4964,05 eur, z tohto pre žalovaného 3513,61 eur ($1664,84 + 1782,48 + 16,50 + 49,79 = 3513,61$) je žaloba v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia 2313,61 eur ($3513,61 - 1200 = 2313,61$) dôvodná a súd jej vyhovel. Námietka žalovaného, že za vymožené trovy súdneho exekútora nezodpovedá je dôvodná a preto súd žalobu vo zvyšnej časti, ktorá tieto trovy predstavuje zamietol.

28. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá a tretia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní

porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

29. Pretože súd konštatoval, že zmluva je v časti úrokov a odplaty neplatná, žalobkyňa úspešne uplatnila na súde porušenie svojho práva ustanoveného podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z. a preto má proti žalovanému, ktorý za porušenie tohto práva zodpovedá, právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z.. Hoci žalovaný namietal, že žalobkyňa nijakým spôsobom neodôvodnila a ani nepreukázala tento nárok, novšie znenie uvedeného zákonného ustanovenia zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa bolo spôsobené privodiť mu ujmu a to bez ohľadu na to či ujma nastala alebo by hrozila a preto uvedené námietky žalovaného neboli dôvodné. Úlohou súd v prípade, ak sa spotrebiteľ úspešne uplatní na súde porušenie svojho práva je tak iba posúdenie a určenie jeho výšky a nie uváženie, či mu má tento nárok priznať, pretože vyplýva priamo zo zákona. Zákon síce neustanovuje žiadne kritéria na stanovenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ale vzhľadom na to, že okrem satisfakčnej funkcie má aj funkciu sankčnú, má byť v takej výške, aby odrádzalo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi a preto sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu bola spôsobená. V danom prípade súd konštatoval, že uzavretá zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a dohodnutá odplata vo forme úrokov a odplaty za služby je neplatná a preto žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré jej priznal vo výške 2313,61 eur. Pretože výška požadovaného primeraného zadosťučinenia je menej než polovica priznaného bezdôvodného obohatenia, pričom súdna prax nevylučuje ani priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v rovnakej výške, je žaloba v časti o zaplatenie priemerného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur v celom rozsahu dôvodná. Súd v tomto smere poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12.12.2019 č.k. 12Co/231/2018-242.

30. Pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie, súd podľa § 232 ods. 3 CSP rozhodol o žalobe v dôvodnej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2313,61 eur a primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v nedôvodnej časti žalobu zamietol.

31. Záverom ešte súd dodáva, že prokurátor môže podľa § 93 CSP vstúpiť do začatého konania iba v sporoch, v ktorých ako jedna zo strán vystupuje štát, právnická osoba zriadená štátom, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok, alebo v sporoch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom v danom prípade nejde o takéto konanie a preto návrh žalobkyne na príbratie prokurátora do tohto konania nebol dôvodný.

32. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Pretože obe strany boli v konaní čiastočne úspešné a to v približne rovnako rozsahu (žalovaný v nároku o určenie neplatnosti, obe strany v časti o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalobkyňa v nároku o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia), súd podľa § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.